

Sygn. akt VIII Pz 72/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2016r.

Sąd Okręgowy Wydział VIII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Łazowska (spr.)

SSO Małgorzata Andrzejewska

SSO Jolanta Łanowy

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2016r. w G.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Usługowo-Handlowemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

o podwyższenie renty wyrównawczej

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Rejonowego w Z. z dnia 7 września 2016r. sygn. akt IV P 355/13

postanawia

oddalić zażalenie.

(-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSO Grażyna Łazowska (spr.) (-) SSO Jolanta Łanowy

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w wyroku z dnia 7.09.2016r. Sąd Rejonowy w Z. w oparciu o przepis art. 102 kpc odstąpił od obciążania powoda kosztami procesu. Wydając powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy miał na względzie fakt subiektywnego przekonania powoda o zasadności dochodzonego roszczenia.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana wnosząc o zmianę zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje.

Zażalenie strony pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód domagał się od pozwanej podwyższenia renty wyrównawczej do kwoty 1399,35zł. oraz zasądzenia skapitalizowanej renty wyrównawczej w kwocie 32 400zł. za okres od 30.07.2010r. do 29.07.2013r. W uzasadnieniu podniósł, że gdyby nie wypadek przy pracy, jakiemu uległ w dniu 22.03.1993r. będąc pracownikiem pozwanej i nadal u niej pracował, otrzymywałby obecnie wyższe świadczenie emerytalne. Wskazał nadto, że pozwana od około 20 lat wysyła pracowników na kontrakty zagraniczne, przez co uzyskują oni wysokie wynagrodzenie.

Bezspornym w sprawie było, że powód na skutek wypadku przy pracy u pozwanej utracił zdolność do pracy i od 15.06.1993r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z tym zdarzeniem. Wyrokiem z dnia 14.11.1995r. Sąd Rejonowy wR. zasądził na jego rzecz od pozwanej rentę wyrównawczą, która jest mu bieżąco wypłacana w kwocie 499,35zł. miesięcznie. Od 15.07.2008r. powód pobiera z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych świadczenie w zbiegu: 100% renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy i 50% emerytury – w łącznej kwocie 2150zł.

W toku postępowania przeprowadzono dowód z opinii biegłego ds. wynagrodzeń, z której wynika brak szkody powoda. Biegły wskazał, że wypłacane z ZUS świadczenia w zbiegu wraz z rentą wyrównawczą wypłacaną przez pozwanego są wyższe niż emerytura do której nabyłby prawo, gdyby pracował u pozwanej do dnia nabycia uprawnień emerytalnych.

Wyrokiem z dnia 7.09.2016r. Sąd Rejonowy w Z. oddalił powództwo.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony.

Sąd Rejonowy w oparciu o przepis art. 102 k.p.c. odstąpił jednak od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego. Przepis ten pozwala w szczególnie uzasadnionych wypadkach na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nieobciążenie jej w ogóle kosztami. Ustalenie, czy w sprawie zachodzi "wypadek szczególnie uzasadniony", zależy od swobodnej oceny sądu. Ocena ta musi jednakże uwzględniać wszystkie okoliczności, które mogą mieć wpływ na jej podjęcie.

Zdaniem Sądu II instancji, Sąd Rejonowy trafnie wskazał szczególne okoliczności, które mogą skutkować nieobciążaniem powoda kosztami zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej w całości.

Odpowiedzialność pozwanej za skutki wypadku powoda przy pracy jest bezsporna. Następstwem tego zdarzenia było, że w okresie od 22.03.1993r. od 15.07.2008r. powód nie mógł wykonywać dotychczasowej pracy. Nie można odmówić słuszności argumentów strony powodowej, że w ciągu tych 15 lat nastąpił w Polsce znaczny wzrost realnych płac oraz, że pracownicy pozwanej z racji pracy za granicą uzyskują wyższe wynagrodzenia. Zasadnie zatem, powód mógł przypuszczać, że gdyby przez te 15 lat wykonywał dotychczasową pracę zawodową to wpłynęłoby to w sposób korzystny na jego świadczenie emerytalne. W tych okolicznościach, zgodzić się należy z Sądem Rejonowym, że powód miał uzasadnione przekonanie o zasadności swoich roszczeń. Dopiero przeprowadzone postępowanie dowodowe, w tym wyjaśnienia pozwanej odnośnie wypłacanych pracownikom kwot i opinia biegłych wykazała, że powód nie ponosi szkody w dochodach. Istotne znaczenie w sprawie miały zasady ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne pracowników zatrudnionych za granicą określone w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161, poz. 1106 ze zm.). Po myśli § 2 ust. 1 pkt 16 powyższego rozporządzenia z podstawy wymiaru składek wyłączona jest część wynagrodzenia pracowników zatrudnionych za granicą u polskich pracodawców - w wysokości równowartości diety przysługującej z tytułu podróży służbowych poza granicami kraju, za każdy dzień pobytu...z tym zastrzeżeniem, że tak ustalony miesięczny przychód tych osób stanowiący podstawę wymiaru składek nie może być niższy od kwoty przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. 2009r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.). W konsekwencji, relatywnie wysokie świadczenia wypłacane pracownikom świadczącym pracę za granicą (w tym np. diety) nie były równoznaczne z wysokimi podstawami wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, które z kolei od 01.01.1999r. mają zasadniczy wpływ na wysokość emerytury.

Mając na względzie powyższe, na mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie wniesione przez stronę pozwaną jako bezzasadne.

(-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSO Grażyna Łazowska (spr.) (-) SSO Jolanta Łanowy

Sędzia Przewodniczący Sędzia